

Bearbejdningen af min fortid, kører sit eget løb. Jeg kan bare følge med og håbe jeg har styrken, når nye minder dukker op.

Nogen gange gider jeg simpelthen ikke mere. Jeg får trang til at modarbejde og gemme alt væk.

Lad mig være i fred for helvede. Jeg har ikke overskuddet nu. Rend mig. Fis af!

Det gør ingen forskel, om jeg er oplagt og føler energien er der, eller ej. Mit hoved samarbejder med min underbevidsthed. Det ender altid med, at jeg læner mig tilbage og tænker – så kom da. Vis mig det. Lad mig se, hvad du gemmer på.

Hvorfor dengang?

Min fortid synes endeløs langt væk.

Fjern og uvirkelig.

Kan det passe?

Eller bilder jeg mig det bare ind?

Var det drømme?

Jeg har intet andet, at erstatte oplevelserne med.

De vil heller ikke forsvinde, før jeg har fordybet mig.

Korte stjalne øjeblikke, får jeg lov til at glemme –

Så, trænger virkeligheden sig på igen.

Hvorfor nu?

*Som en flodbølge, vælter minderne ind over mig,
så jeg fuldstændig mister pusten.*

Minderne består først og fremmest af ord og følelser.

Dernæst opstår der indre billeder –

fulgt af, udefinerbare fysiske fornemmelser.

Mavepine – ondt i halsen - kvalme og følelsen af lede.

I tilbageblikket virker alt skingrende sindssygt!

Hvorfor stadig?

Bodil Neujahr år 2004.